

[Wilhelm]

Ministeren kupper med fradragsdommen, folketingsflertallet blæser han på. En trøst dog for Z, når det ellers står sløjt til: Hvad skal man med Glistrup? Vi har jo Foighel.

Formanden:

Det hedder hr. Glistrup, og det hedder ministeren for skatter og afgifter.

Wilhelm (VS):

Vi ser hen til regeringens afdansningsbal og et stop for et konservativt galluptal. Skal man finde sig i som arbejdervælger at blive regeret af en parfumesælger? Nej, han skal væk som lyn og torden, og derfor stiller vi en dagsorden:

Tinget kan ikke godta',
 hvad Schlüterregeringen gjorde,
 det hele bestod i at ta' fra
 de små og gi' til de store.
 Efter otte måneder med gi' og ta'
 må der nu konkluderes:
 Tinget beslutter, at Schlüter går af
 og ministrene privatiseres.

Formanden:

Jeg skal meddele, at denne dagsorden ikke kan fremsættes. Den respekterer ikke forretningsordenens bestemmelser om, at ministre betegnes ved deres stilling og ikke ved deres navn.

Jeg skal give ordet til hr. Uffe Ellemann-Jensen for en kort bemærkning. Undskyld, til udenrigsministeren. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal såmænd bare sige: hvor er det svært at gå for vidt og samtidig være vittig.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

At tale på vers, det giver et frisk pust, men at rime, det er svært, og det hørte vi just.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal da også indrømme, at jeg gerne havde holdt min tale på vers, men i respekt for den almindelige forretningsorden og de almindelige vedtagelser skal jeg undlade denne fremgangsmåde.

Lad mig først sige tak til statsministeren for besvarelsen af forespørgslen. Besvarelsen var så rigtig, og besvarelsen var så afdæmpet, at man næsten kunne blive mistænkt for, at det var mig, der havde skrevet talen.

Kristeligt folkeparti gik ind i regeringen for at medvirke til genopretning af landets økonomi og for at fastholde den sociale ansvarlighed, som er mere nødvendig i krisetider end i deciderede opgangstider. De økonomiske udviklingstendenser som følge af den økonomiske politik, som er ført af denne regering, er så klart positive, at de berettiger os til at fastslå, at den førte politik er den rigtige og den nødvendige. Om den så er den tilstrækkelige, må vurderes, efterhånden som udviklingslinjerne tegner sig eller tegner et klarere billede af de generelle udviklingstendenser, ligesom den politik, der føres, selvfølgelig altid må justeres efter den internationale udvikling.

Med den førte politik er der opnået en reduktion af kasseunderskuddet med i alt fald 16 mia kr. – måske bliver det 20 mia kr. – i 1983, der er skabt mulighed for et handelsoverskud, og politikken har bevirket, at renten er reduceret med en tredjedel.

Selvfølgelig erkender vi også i kristeligt folkeparti blankt, at de internationale konjunkturer har forstærket virkningen af den økonomiske politik, men i stedet for at falde hen i socialdemokratisk surhed herover hilser vi i kristeligt folkeparti sammen med den brede del af befolkningen med tilfredshed, at den nationale politik sammen med den internationale konjunkturudvikling kan samvirke til gavn for dansk økonomi og dermed til opmuntring for næste generation, til hvis skuldre vi må erkende at vi i op imod 20 år eller endda mere har opsamlet en enorm gældsbyrde.

Det er klart, at når 4 partier skal søge at finde fælles vej mod fælles mål, så vil der stadig være diskussioner om både vej og mål. Var det ikke så, var det ikke levende mennesker, som var optaget af ideer til en positiv samfundsudvikling, så var det kun mennesker, for hvem magten var det primære.